

© Johan Pijpops

Lien Thys & Tim Bogaerts

Na de repetitie

17, 18 en 19 september | Love at first Sight

60 min

We ontmoeten twee acteurs op scène, vurig aan het werk. Tijdens de repetitie dringt geleidelijk aan de realiteit van buiten de zaal binnen. Wanneer deze realiteit clasht met de geënceneerde werkelijkheid kijken de acteurs elkaar aan met de vraag: wie spreekt er nu eigenlijk?

Lien en Tim balanceren op de scheidingslijn tussen het gerepeteerde en het werkelijke. In dit ambigue spel stellen ze zichzelf de vraag wat het betekent om *nét* wel, of *nét* niet te passen in de verbeelding van een ander. Na de repetitie – naar de gelijknamige film van Ingmar Bergman – biedt een caleidoscopische blik op het proces van het eindeloos herscheppen van je dromen, jezelf en de ander.

Lien en Tim, jullie kennen elkaar sinds jullie vorig jaar beiden Montignards waren. Lien, waarom werk je graag met Tim? En Tim, wat apprecieer jij aan Lien?

Tim: Bij Lien is er altijd veel goesting, alles vertrekt van plezier op de vloer en dat werkt uitnodigend. We hebben elkaar tijdens de Montignards gevonden door onze gemeenschappelijke achtergrond als spelers.

Lien: Klopt. Fijn aan ons tweeën is dat we een verschillende stijl hebben. In Tim zijn stijl zitten elementen die ik niet in mijn stijl terugvind of vorm kan geven, dat trekt me aan. Zo is Tim heel lichamelijk en beeldend sterk, terwijl ik eerder op zoek ga naar humor, of een soort van concreetheid.

Tim: Het is een constante evenwichtsoefening, maar een positieve evenwichtsoefening. Mocht je ons apart laten werken, zouden we tot een heel ander resultaat komen.

Na de repetitie werd pas nog door STAN gespeeld en tg Amsterdam enceneerde Scènes uit een huwelijk en Na de repetitie/Persona. Waarom denken jullie dat men het werk van Ingmar Bergman oppikt? Waarom gaan jullie er mee aan de slag?

Tim: Ik denk dat zijn films dankbaar zijn voor het theater omdat hij veel abstractie toelaat die je de ruimte geeft om er nog alle kanten mee uit te gaan. Zijn films hebben bij momenten ook iets tactiel.

Lien: Bergman heeft goede uitgangspunten. *Persona*: een actrice die stopt met spreken. *Na de repetitie*: een gesprek tussen een ervaren regisseur en een jonge ambitieuze actrice. De uitgangspunten van Bergman zetten voor mij de verbeelding in gang.

Tim: *Na de repetitie* en *Persona* zijn twee films die op een bepaalde manier over acteurschap gaan. Los van de vormstijl die interessant is, spreken ze ons erg persoonlijk aan. In *Na de repetitie* bijvoorbeeld zit die regisseur zo vast in de realiteit van zijn theater. Daar kunnen we ons wel iets bij voorstellen.

In jullie voorstelling spelen jullie voortdurend met wat 'echt' en wat 'gespeeld' is. Hoe kijken jullie als spelers/makers naar die verhouding?

Lien: Wat ik daar spannend aan vind is te onderzoeken hoe fluïde ik zelf ben. Je gaat jezelf erdoor bevragen en zoeken naar een evenwicht op de scheidingslijn tussen je rol en jezelf. Ik denk vaak na over mijn rol: 'ik zie mezelf dat ook nog wel voelen of ik hoor mezelf dat ook nog wel zeggen'. Voor het publiek zal het een vraag zijn wat echt is en wat niet, maar voor mezelf evenzeer.

Tim: Ik denk niet dat je moet ambiëren altijd 'jezelf' of 'echt' te zijn op een scène, het gevaar daarvan is dat ik in een rol zou botsen op zaken die ik nooit zou zeggen of doen, of niet ben. Die botsing is wel net iets waar we mee spelen in dit stuk. Ik vind het belangrijker dat de acteur door de rol heen schemert.

Hoe ziet jullie creatieproces eruit?

Tim: We lezen. Ook andere auteurs die schrijven over acteurschap of op een bepaalde manier het hebben over creëren van andere werkelijkheden.

Lien: Eens je weet wat je gaat spelen of waar je het over wil hebben, staan je antennes aan. Alles wat je dan oppikt of ziet, waarvan je denkt dat kan nuttig zijn, dat pak je mee. Je brengt allerlei materiaal aan dat op een bepaald punt raakt met wat je wil doen. Achteraf is er heel veel materiaal dat je niet nodig hebt, maar je absorbeert het allemaal wel.

Tim: Op een gegeven moment begon al dat lezen wat te hoofdelijk te worden en te verlammen. Dan zijn we begonnen met improviseren.

Lien: Wat ons creatieproces typeert is dat wij veel uit die improvisaties halen. We geven onszelf de tijd waardoor je vergeet dat je aan het filmen bent. Dan begin je echt te spelen en dat levert interessant materiaal op. De ziel van het stuk zit er in, maar het is wel onze *Na de repetitie*.

Van 24 oktober tot 23 januari zie je Lien Thys en Tim Bogaerts samen met Montignards Jonathan van der Horst, Marie Pien en Rani Decock in *The Last Tall Man* tijdens [En avant](#).

van en met Lien Thys en Tim Bogaerts | coaching Willem de Wolf | outside eye Marie Pien | lichtontwerp Hanne Dick | sound edit Benjamin Verhoeven | geïnspireerd op *Na de repetitie* van Ingmar Bergman | coproductie Monty, MoMeNT | promobeeld Thor Salden | met de steun van Stad Antwerpen